

การวางระเบิดรถไฟทหารลอนดอน-วิลลัค ปี 1947: ลัทธิทหารไซออนนิสม์ การก่อตัวของอังกฤษ และ การกระทำสงครามที่ถูกลืม

ในฤดูร้อนปี 1947 ขณะที่ยุโรปกำลังดิ้นรนฟื้นฟูกจากซากปรักหักพังของสงครามโลกครั้งที่ 2 การกระทำรุนแรงทางการเมืองที่รู้จักกันน้อยแต่มีความสำคัญ ได้โจมตีหัวใจของโครงสร้างพื้นฐานทางทหารอังกฤษ ในคืนวันที่ **13 สิงหาคม รถไฟทหารอังกฤษที่บรรทุกคน 175 คน** — รวมถึงผู้หญิง — **ถูกก่อวินาศกรรมในเทือกเขาแอลป์ของออสเตรีย** หลบเลี่ยงภัยพิบัติได้อย่างหวุดหวิด เมื่ออุปกรณ์ระเบิดฉีกส่วนหนึ่งของรถไฟใกล้ **มัลนิทซ์** ไม่ไกลจาก **อุโมงค์ทาวเอิร์น**

นี่ไม่ใช่รถไฟธรรมดา มันเป็นส่วนหนึ่งของ **บริการขนส่งทหารเฉพาะทาง** ที่ขนส่งกองกำลังยึดครองอังกฤษจาก **ลอนดอนไปวิลลัค** ในออสเตรีย ผ่านฮาร์วิช ซูกอฟพอลแลนด์ และเยอรมนีหลังสงคราม การระเบิดถูกคำนวณมาแล้ว โดยมุ่งเป้าไปที่ส่วนรางรถไฟที่อ่อนแอ ด้วยเจตนาที่ชัดเจนในการก่อให้ผู้เสียชีวิตจำนวนมาก กองทัพอังกฤษและเจ้าหน้าที่ออสเตรียสงสัยกันทั่วว่าเป็น **นักรบไซออนนิสม์** น่าจะเกี่ยวข้องกับ **กลุ่มเลฮี (รู้จักกันในชื่อแก๊งสเตอร์)** — องค์การกึ่งทหารหัวรุนแรงที่รู้จักจากการโจมตีผลประโยชน์อังกฤษทั่วทั้งยุโรปและตะวันออกกลาง ในแคมเปญเพื่อบังคับให้อังกฤษถอนตัวจากปาเลสไตน์

แม้การโจมตีจะไม่ทำให้มีผู้เสียชีวิต แต่ก็ **เชิงกลยุทธ์ เต็มไปด้วยสัญลักษณ์ และน่ากังวลอย่างลึกซึ้ง** มันเผยให้เห็นว่าความขัดแย้งเรื่องปาเลสไตน์แทรกซึมเข้าไปในโรงละครยุโรปมากแค่ไหน — แม้แต่ในออสเตรียที่ถูกยึดครองโดยพันธมิตร — และเปิดเผยความเปราะบางของอังกฤษในเวลาที่การยึดเกาะจักรวรรดิของพวกเขากำลังอ่อนแอลง

รถไฟลอนดอน-วิลลัค: เครือข่ายรถไฟทหารอังกฤษหลังสงคราม

ทันทีหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 อังกฤษบริหารเขตยึดครองขนาดใหญ่ใน **เยอรมนีและออสเตรีย** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของพันธมิตรในการทำให้ยุโรปกลางมีเสถียรภาพ ใน **ออสเตรียตอนใต้** กองกำลังอังกฤษในออสเตรีย (BTA) มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยใน **คาร์ินเทีย** ภูมิภาคที่ติดกับยูโกสลาเวียและอิตาลี วิลลัค ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อรถไฟหลัก กลายเป็นหัวใจด้านโลจิสติกส์ของเขตยึดครองอังกฤษ

เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการนี้ **กระทรวงสงคราม** จัดตั้ง **บริการรถไฟทหารเฉพาะทาง** ที่เชื่อมต่อสหราชอาณาจักรกับออสเตรีย แม้เส้นทางนี้มักถูกมองข้ามในประวัติศาสตร์การเสื่อมถอยของจักรวรรดิอังกฤษ แต่ก็เป็นเส้นเลือดใหญ่ของการปรากฏตัวทางทหารอังกฤษในยุโรป

เส้นทาง

การเดินทางผสมผสานระหว่างทางทะเลและทางรถไฟ ประสานงานอย่างพิถีพิถันเพื่อประสิทธิภาพและความปลอดภัย:

- **ลอนดอนไปฮาร์วิช:** ทหารขึ้นรถที่ **สถานีลิเวอร์พูลสตรีท** เดินทางไปทางตะวันออกสู่ **พาร์คสตันคีย์**
- **ฮาร์วิชไปฮุกออฟฮอลแลนด์:** บนเรือทหาร เช่น **เอ็มไพร์พาร์คสตัน** การข้ามคืนพาพวกเขาไปถึงเนเธอร์แลนด์ในตอนเช้า
- **รถไฟภาคพื้นทวีปสู่ออสเทรีย:** จาก **ฮุกออฟฮอลแลนด์** กองกำลังเดินทางผ่าน **เขตยึดครองอังกฤษในเยอรมนี** — ผ่านโคโลญ มิวนิก และซาลซ์บวร์ก — ก่อนเข้าสู่ออสเตรีย
- **ถึงวิลลัค:** จาก **คลาเกนฟวร์ต** หรือ **ซาลซ์บวร์ก** รถไฟเดินทางต่อไปทางใต้ผ่านเทือกเขาแอลป์สู่ **วิลลัค Hbf** จุดกระจายหลักสำหรับกองทหารและค่ายใกล้เคียง เช่น **ค่ายผ่านทางเอลาลาเมน**

การเดินทางทั้งหมดครอบคลุมประมาณ **1,000 ไมล์** ใช้เวลา **2-3 วัน** ตลอดปี 1947 รถไฟเหล่านี้ **วิ่งทุกวัน** ขนส่งทหารหลายพันนายในช่วงสูงสุดของการหมุนเวียนและการปลดประจำการ

ความปลอดภัยและคุณค่าทางกลยุทธ์

ด้วยหน้าที่ทางทหาร เส้นทางอยู่ภายใต้การควบคุมของอังกฤษ มักมีผู้คุ้มกันและถือว่าปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ความยาวอันกว้างใหญ่ รวมถึงส่วนที่ห่างไกลในเทือกเขาแอลป์ สร้างจุดอ่อน — โดยเฉพาะใน **ออสเตรีย** ที่ซึ่งผู้พลัดถิ่น (DP) การปลูกปั่นทางการเมือง และเครือข่ายตลาดมืดสร้างส่วนผสมที่ระเบิดได้ รายงานข่าวกรองชี้ไปที่ **ผู้ลี้ภัยไซออนนิสม์ในออสเตรีย** โดยเฉพาะใกล้ **บาดกิสไตน์** เป็นแหล่งต้านทานที่จัดตั้งขึ้นต่อนโยบายอังกฤษ — โดยเฉพาะเกี่ยวกับการอพยพชาวยิวไปปาเลสไตน์

13 สิงหาคม 1947: การก่อวินาศกรรมในเทือกเขาแอลป์

ประมาณ **22:30 น.** ในคืนวันที่ **13 สิงหาคม** รถไฟทหารกำลังผ่านส่วนรางแคบและเป็นภูเขา **สามไมล์ทางใต้ของมัลนิทซ์** ใกล้ **อุโมงค์ทาวเอิร์น** เมื่อถูกโจมตีด้วยระเบิดที่ฝังอยู่ใต้ฐานราง

การโจมตี

มีการวางอุปกรณ์ระเบิดสองชิ้น:

- **ระเบิดลูกแรกระเบิดใต้ตู้สัมภาระ** ทำให้เสียหายอย่างหนักและทำให้ตู้หลายตู้ด้านหลังตกลง
- **ระเบิดลูกที่สองไม่ระเบิด** น่าจะเนื่องจากฟิวส์เสีย ถ้ามันระเบิด รถไฟอาจตกลงจากทางลาดชัน ก่อให้เกิดผู้เสียชีวิตจำนวนมาก

อย่างน่าอัศจรรย์ **ไม่มีใครเสียชีวิต** ตู้สัมภาระถูกทำลาย ห้องโดยสารหลายห้องได้รับความเสียหายโครงสร้าง แต่รถไฟส่วนใหญ่ยังคงตั้งตรง หยุดชั่วคราวบนทางลาด **การหยุดอย่างรวดเร็วและภูมิประเทศแอลป์ที่ขรุขระ** กลับช่วยรถไฟจากการตกลงทั้งหมดอย่างน่าประหลาด

การระเบิดตามมา เกิดขึ้นหลายชั่วโมงต่อมาที่นอก **กองบัญชาการกองพลทหารราบที่ 138** ใน **เวลเดน** ใกล้วิลลัค แม้ระเบิดนี้จะก่อความเสียหายโครงสร้างน้อยที่สุดและไม่มีผู้บาดเจ็บ แต่จึงหวนเวลาบ่งชี้ถึงการโจมตีที่ประสานกัน

การสอบสวน

การสอบสวนเบื้องต้นไม่ชัดเจน ผู้ต้องสงสัยหนึ่งคน — **ชายนิรนามที่ถูกตำรวจออสเตรียยิงและบาดเจ็บ** — ถูกจับกุมใกล้จุดเกิดเหตุ เขาเพิ่งออกจาก **บาดกิสไตน์** เมืองที่รู้จักกันดีในการรองรับ **ผู้พลัดถิ่นชาวยิว** บางคนแสดงความเป็นศัตรูต่อการควบคุมการอพยพของอังกฤษในปาเลสไตน์

เจ้าหน้าที่สงสัย **ทีมเล็ก 3-5 คน** น่าจะเกี่ยวข้องกับกลุ่มนักรบไซออนนิสม์ เช่น **เลอี** ไม่มีกลุ่มใดอ้างความรับผิดชอบ และไม่มีข้อกล่าวหาที่ถูกตั้งขึ้น อย่างไรก็ตาม รายงานร่วมสมัยใน **เดอะนิวยอร์กไทมส์** และ **เดอะซิดนีย์มอร์นิงเฮรัลด์** ระบุความใกล้ชิดกับ DP ที่สนับสนุนไซออนนิสม์และสัญลักษณ์ทางการเมืองของการโจมตี เจ้าหน้าที่อังกฤษและออสเตรเลียต่างเอนเอียงไปทาง **ลัทธิสุดโต่งไซออนนิสม์** เป็นแรงจูงใจที่น่าจะเป็นไปได้

การระบุและมรดกของการวางระเบิดรถไฟทหารอังกฤษปี 1947

ในขณะที่รายงานร่วมสมัยเกี่ยวกับ **การวางระเบิดรถไฟวันที่ 13 สิงหาคม 1947** — เช่นใน **เดอะนิวยอร์กไทมส์**, **เดอะซิดนีย์มอร์นิงเฮรัลด์** และประกาศกองทัพอังกฤษ — อธิบายผู้กระทำเพียงว่า “**ผู้ก่อการร้าย**” ที่ไม่ระบุตัวตน การวิจัยในภายหลังระบุด้วยความมั่นใจมากขึ้นว่าเป็น **เลอี** หรือที่รู้จักกันในชื่อ **แก๊งสเตอร์** องค์การกึ่งทหารไซออนนิสม์หัวรุนแรงนี้มีชื่อเสียงอยู่แล้วจาก **แคมเปญก่อวินาศกรรมข้ามชาติ** ที่มุ่งเป้าไปที่โครงสร้างพื้นฐานทางการเมืองและทหารของอังกฤษในปีสุดท้ายของการปกครองปาเลสไตน์

วิธีการ จังหวะเวลา และคุณค่าทางกลยุทธ์ของการวางระเบิดใกล้ **มัลนิทซ์** สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับกิจกรรมของเลอีในยุโรปและตะวันออกกลางในช่วง **1946-1948** แม้จะไม่ใช่ที่รู้จักในวงกว้างเท่ากับปฏิบัติการเด่นของเลอี — เช่น **การวางระเบิดโรงแรมคิงเดวิด (1946)** หรือ **การโจมตีรถไฟโคโร-โฮฟา** — เหตุการณ์มัลนิทซ์เข้ากันได้อย่างสมบูรณ์กับรูปแบบของกลุ่มในการ **ก่อกวนทางทหารที่ออกแบบมาเพื่อเร่งการถอนตัวของอังกฤษจากปาเลสไตน์** และบังคับให้ยอมจำนนในนโยบายการอพยพชาวยิว

บทบาทของเลอีและปรัชญาการปฏิบัติการ

ก่อตั้งโดย **อับราฮัม สเตอร์** และต่อมาถูกนำโดยบุคคลเช่น **ยิตซัค ซามิร์** (นายกรัฐมนตรีอิสราเอลในอนาคต) **เลอี** ดำเนินกลยุทธ์ต่อต้านอังกฤษที่ไม่ประนีประนอม กลุ่มมองอังกฤษเป็นผู้ยึดครองอาณานิคม และนำเสนอแคมเปญก่อวินาศกรรมของตน — รวมถึงการโจมตีรถไฟ สถานีตำรวจ และสถานที่ทางการทูต — เป็นการกระทำ **ต่อต้านจักรวรรดินิยม**

ต่างจาก **ฮากานาห์** ที่ค่อนข้างอ่อนโยน หรือแม้แต่ **อิรฎุน** ชาตินิยม เลอีเชื่อในการ **กำหนดเป้าหมายผลประโยชน์อังกฤษทุกที่ที่มีอยู่** — ไม่ใช่แค่ในปาเลสไตน์ เซลส์ใต้ดินของพวกเขาดำเนินการใน **อิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมนี และอังกฤษ** มักร่วมมือกับองค์ประกอบที่เห็นอกเห็นใจใน **ชุมชนผู้ลี้ภัยชาวยิว** ซึ่งหลายคนขมขื่นจากการบังคับใช้ **สมุดปกขาว 1939** ของอังกฤษ ที่จำกัดการอพยพชาวยิวไปปาเลสไตน์อย่างรุนแรง แม้หลังจากโฮโลคอสต์

แม้จะมีความกระตือรือร้นทางอุดมการณ์ เลอีก็ **ปฏิบัตินิยม** เช่นกัน พวกเขาไม่ได้อ้างความรับผิดชอบเสมอไปสำหรับการโจมตีที่ทำงานดินแดนต่างประเทศ — โดยเฉพาะเมื่อการกระทำดังกล่าวอาจเสี่ยงต่อ **เครือข่ายผู้พลัดถิ่น การลักลอบขนอาวุธ** หรือ **เป้าหมายทางการทูต** นี้อาจอธิบาย **การขาดการอ้างสิทธิ์อย่างเป็นทางการ** สำหรับการโจมตีมัลนิทซ์ แม้จะสอดคล้องอย่างชัดเจนกับเป้าหมายและวิธีการของเลอี

หอคอยดาวิด เหตุอย่างเป็นการหลังสงครามของเลอี — **สมาคมมรดกนักสู้เพื่อเสรีภาพอิสราเอล** — ไม่ได้ระบุการวางระเบิดวันที่ 13 สิงหาคมโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตาม มันเฉลิมฉลอง “แคมเปญระหว่างประเทศ” ของกลุ่มและรวมการอ้างอิงถึงปฏิบัติการก่อวินาศกรรมใน **ออสเตรีย อิตาลี และเยอรมนี** ที่ซึ่ง “จักรวรรดินิยมอังกฤษรู้สึกถึงรัศมีของใต้ดินชาวยิว” แหล่งข้อมูลรองหลายแห่งอ้างถึงการวางระเบิดมัลนิทซ์ว่าเป็นปฏิบัติการที่น่าจะเป็นของเลอี หากไม่ได้รับการยืนยันขั้นสุดท้าย — อธิบายว่าเป็น “**ตัวอย่างที่น่าประทับใจ**” ของ **ลัทธิทหารไซออนนิสม์ที่ขยายออกไปไกลเกินขอบเขตปาเลสไตน์**

การขาดการจับกุมหรือการตัดสินลงโทษ

แม้จะมีการสอบสวนอย่างเข้มข้น **ไม่มีใครเคยถูกตัดสิน** ที่เกี่ยวข้องกับการวางระเบิดรถไฟทหาร ในวันหลังการโจมตี **ตำรวจออสเตรียยังและจับกุมชายคนหนึ่งใกล้สถานที่** รายงานว่าเป็น **ผู้ลี้ภัยชาวยิวไปแลนด์** ที่เพิ่งออกจาก **บาดกิสไตน์** ศูนย์กลางการปลุกปั่นที่สนับสนุนไซออนนิสม์ที่รู้จักกันดี อย่างไรก็ตาม เขาถูก **ปล่อยตัวโดย** **ไม่มีการกล่าวหา** และ **ไม่มีผู้ต้องสงสัยเพิ่มเติมถูกควบคุมตัว** เจ้าหน้าที่อังกฤษและออสเตรียทำการบุกค้นค่ายผู้พลัดถิ่นในคารินเทียชั่วคราว สอบปากคำบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องไซออนนิสม์ — แต่ความพยายามเหล่านี้ไม่ให้ข้อมูลที่นำไปปฏิบัติได้

ความสับสนโหล่นี้เป็นเรื่องปกติ สำหรับปฏิบัติการยุโรปของเลอี กลุ่มมิกส **นักทอวินาศกรรมที่ได้รับการฝึกฝนจากอิตาลี** ผู้เห็นอกเห็นใจท้องถิ่นจากค่ายผู้ลี้ภัย และใช้ **เอกลักษณ์ปลอม** และ **เครือข่ายที่พัวพันครว** เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจจับ ไฟล์ข่าวกรองอังกฤษและเอกสารกระทรวงสงคราม (เช่น **WO 32/15258**) บันทึกแบบแผนของ “การทอวินาศกรรมที่ซับซ้อน” ทั่วเขตยึดครอง มัก “ถูกระบุว่าเป็นพวกหัวรุนแรงไซออนนิสม์ แต่ไม่สามารถยืนยันได้ในสภาพสนามปัจจุบัน”

ในขณะที่ **ปฏิบัติการภายในของเลอีในปาเลสไตน์** นำไปสู่การจับกุมและการประหารชีวิตที่เห็นได้ชัดเจนมากขึ้น — เช่น **การจับกุมและการฆ่าตัวตายของโมเช บาราชานีในปี 1947** หรือการประหารชีวิตสมาชิกที่ถูกจับในกองกำลังตำรวจ — **เซลล์ทอวินาศกรรมยุโรป** ของพวกเขาพิสูจน์แล้วว่ายากต่อการแทรกซึมหรือขัดขวางมากกว่า

เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องที่น่าสังเกต ได้แก่:

- **พฤษภาคม 1947 (ปารีส):** สมาชิกเลอีห้าคนถูกจับกุมพร้อมวัตถุระเบิดคล้ายกับที่ใช้ใน **การวางระเบิดที่** **ลิ้มเหลวของสำนักงานอาณานิคมลอนดอน** ไม่มีการเชื่อมโยงออสเตรีย
- **กันยายน 1947 (เบลเยียม):** ผู้ปฏิบัติการสองคน **กิลแบร์ต “เอลิซาเบธ” คนูร** และ **ยาacob เลฟขไตน์** ถูกตัดสินลงโทษฐานลักลอบขนวัตถุระเบิดที่ตั้งใจใช้กับเป้าหมายทางการทูตอังกฤษ เลฟขไตน์มีความเชื่อมโยงก่อนหน้านี้กับความรุนแรงในปาเลสไตน์แต่ไม่เกี่ยวข้องกับมัลนิตซ์
- **1946–1947 (อิตาลี):** เซลล์ร่วม **เลอี-อิร์กุน** ดำเนินการโจมตีสถานทูตอังกฤษและคลังอาวุธ มักเคลื่อนไหวยระหว่าง **โรม ตรีเอสเต** และ **ซาลซ์บวร์ก** โดยใช้เอกสารปลอมและช่องทางผู้ลี้ภัย

ในแต่ละกรณี **รอยเท้าปฏิบัติการ** สอดคล้องกับ **โปรไฟล์มัลนิตซ์**: ทีมเล็ก เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ ไม่มีการอ้างความรับผิดชอบ ไม่มีการจับกุมที่ยั่งยืน

มรดก: ความสำเร็จทางยุทธวิธี หมายเหตุประวัติศาสตร์

ในสายตาของผู้นำเลอี **การวางระเบิดมัลนิตซ์** — แม้ไม่มีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก — น่าจะเป็น **ความสำเร็จทางยุทธวิธี**: มัน **ช็อกกองกำลังอังกฤษ** ขัดขวางเส้นทางทหารหลัก และ **เป็นสัญลักษณ์ของรัศมี** การต่อต้านไซออนนิสม์ **การขาดหายไปจากบันทึกอย่างเป็นทางการของเลอี** อาจเป็นเจตนา: วิธีการ **ป้องกันโลจิสติกส์ข้ามชาติ** และหลีกเลี่ยงการประณามประณอมปฏิบัติการยุโรปที่กว้างขึ้น

จากมุมมองของอังกฤษ การโจมตีทั้ง **นำอับอายและนำตื่นตระหนก** มันแสดงให้เห็น **ขีดจำกัดของการควบคุมพันธมิตร** ในออสเตรียและเน้น **การแพร่กระจายของความขัดแย้งอาณานิคมสู่ยุโรป** ที่ซึ่งประชากรที่พลัดถิ่นความคับแค้นใจที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข และพรมแดนที่เปิดกว้างสร้างดินแดนที่อุดมสมบูรณ์สำหรับกิจกรรมกบฏ อย่างไรก็ตาม โดยไม่มีผู้กระทำที่ได้รับการยืนยัน เหตุการณ์นี้ในที่สุด **จางหายไปจากความทรงจำสาธารณะ** ถูกบดบังด้วยการก่อตั้งอิสราเอลในปี 1948 และความวุ่นวายทางภูมิรัฐศาสตร์ของสงครามเย็นตอนต้น

อย่างไรก็ตาม การวางระเบิดรถไฟทหารลอนดอน-วิลลัคในปี 1947 ยังคงเป็น **ตัวอย่างที่หายากของความรุนแรงต่อต้านอาณานิคมข้ามทวีป** เชื่อมโยง **วิกฤตผู้ลี้ภัย ลัทธิทหารไซออนนิสม์** และ **การถอนตัวของจักรวรรดิ** เข้าด้วยกันในช่วงเวลาที่เกือบถูกลืมของความชัดเจนที่ระเบิดได้

การก่อการร้ายตามมาตรฐานสมัยใหม่

เป้าหมาย ตามที่นักวิเคราะห์ทหารอังกฤษคาดเดา คือ:

- ก่อให้เกิด **ผู้เสียชีวิตจำนวนมาก**
- ทำให้กองกำลังอังกฤษหวาดกลัว
- **กดดันรัฐบาล** ให้ลดข้อจำกัดการอพยพไปปาเลสไตน์

การโจมตีเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบที่กว้างขึ้น: ก่อนหน้านี้นในปีเดียวกัน นักรบไซออนนิสม์วางระเบิด **คลับสังคมนิยมลอนดอน** วางอุปกรณ์ที่ล้มเหลวใน **สำนักงานอาณานิคม** และวางระเบิดรถไฟในปาเลสไตน์ ข้อความชัดเจน: **เป้าหมายอังกฤษไม่ปลอดภัยอีกต่อไป แม้ในยุโรป**

แม้จะถูกนำเสนอโดยผู้กระทำการว่าเป็นการกระทำต่อต้านการยึดครองอาณานิคม **การวางระเบิดรถไฟทหารอังกฤษใกล้มัลนิทซ์ในปี 1947** ตามมาตรฐานกฎหมายและจริยธรรมในปัจจุบัน จะถูกจัดประเภทเป็นการกระทำ **การก่อการร้ายระหว่างประเทศ**

คำนิยามร่วมสมัย

ตามกรอบกฎหมายที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง — เช่นที่ใช้โดย **สหประชาชาติ สหภาพยุโรป** และ **กฎหมายรัฐบาลกลางสหรัฐฯ** — การก่อการร้ายถูกนิยามว่า:

«การใช้หรือข่มขู่ใช้ความรุนแรงอย่างผิดกฎหมายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินเพื่อข่มขู่หรือบังคับรัฐบาลหรือประชากรพลเรือนเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองหรืออุดมการณ์»

คำนิยามนี้จับ **องค์ประกอบหลัก** ที่มีอยู่ในเหตุการณ์มัลนิทซ์:

- **การกำหนดเป้าหมายบุคคลากรของรัฐ** (ทหารอังกฤษในหน้าที่อย่างเป็นทางการ)
- **เจตนาก่อให้เกิดผู้เสียชีวิตจำนวนมาก** ผ่านการวางระเบิดโดยไม่เลือกหน้า
- **วัตถุประสงค์ทางการเมือง:** กดดันอังกฤษให้ละทิ้งการควบคุมปาเลสไตน์และยกเลิกข้อจำกัดการอพยพสำหรับชาวยิวยุโรป
- **การดำเนินการข้ามชาติ:** การโจมตีที่ทำในออสเตรียโดยนักแสดงที่เกี่ยวข้องกับขบวนการทางการเมืองที่ตั้งอยู่ในปาเลสไตน์ ซึ่งมีผลต่อนโยบายต่างประเทศของประเทศที่สาม (อังกฤษ)

หากปฏิบัติการที่คล้ายกันเกิดขึ้นในวันนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ **กลุ่มที่ไม่ใช่รัฐที่วางวัตถุประสงค์ระเบิดบนรถไฟทหารนาโตในยุโรป** น่าจะกระตุ้น **การกำหนดต่อต้านการก่อการร้าย** หมายจับระหว่างประเทศ และอาจ **การคว่ำบาตรหรือการตอบโต้ทางทหาร** ต่อองค์การสนับสนุน

เลอีและวิวัฒนาการของป้ายกำกับ “ผู้ก่อการร้าย”

สิ่งสำคัญคือต้องทราบว่า **เลอีถูกกำหนดอย่างเป็นทางการว่าเป็นกลุ่มก่อการร้าย** โดย **รัฐบาลอังกฤษในทศวรรษ 1940** ร่วมกับ **อิรัก** และ **ฮากานาห์ (ในปฏิบัติการเฉพาะ)** เจ้าหน้าที่อังกฤษเรียกแคมเปญของพวกเขา

เชื่อว่า “การกบฏก่อการร้าย” โดยเฉพาะหลังจากเหตุการณ์เด่น เช่น:

- การวางระเบิดโรงแรมคิงเดวิด (1946)
- การลอบสังหารลอร์ดมอยน์ (1944)
- การแขวนคอจำสืบเอกอภัยในปาเลสไตน์ (1947)

แหล่งที่มา

1. “Bomb Derails British Troop Train in Austria; No Casualties.” The New York Times, 14 สิงหาคม 1947.
2. “British Train Blown Up in Austria.” The Sydney Morning Herald, 15 สิงหาคม 1947.
3. United Kingdom War Office. **British Troops Austria (BTA) Quarterly Historical Report, Q3 1947.** WO 305/73. The National Archives, Kew, UK.
4. Austrian Ministry of the Interior. **Internal Security Report to Allied Commission for Austria,** สิงหาคม 1947. อ้างอิงในแหล่งรอง.
5. Bell, J. Bowyer. *Terror Out of Zion: The Fight for Israeli Independence.* New Brunswick, NJ: Transaction Publishers, 1977.
6. Heller, Joseph. *The Stern Gang: Ideology, Politics and Terror, 1940–1949.* London: Frank Cass, 1995.
7. Zertal, Idith. *From Catastrophe to Power: Holocaust Survivors and the Emergence of Israel.* Berkeley: University of California Press, 1998.
8. Freedom Fighters of Israel (Lehi) Heritage Association. *Internal Bulletins and Archival Materials, 1946–1948.* Tel Aviv, Israel.
9. “Two Jews Jailed in Belgium for Smuggling Explosives.” The Palestine Post, 12 กันยายน 1947.
10. Lehi Underground Radio Broadcast. “Lehi Claims Responsibility for Cairo-Haifa Train Bombing.” 28 กุมภาพันธ์ 1948.
11. Röhl, Wolfgang. *Britische Militärzüge in Österreich 1945–1955.* Vienna: Österreichischer Miliz Verlag, 2005.
12. British Army of the Rhine. *Rail Transport Records, 1946–1950.* Ref: BAOR/LOG/47. Imperial War Museum, London.